

AD
Nobilem & Magnificum virum
M A R C V M
GERSTENBER.

GERVM IC.
Illustrissimi Principis ac Domini,
DOMINI
FRIDERICI VVILHELMI,
DVCIS SAXONIAE, &c
Cancellarium;

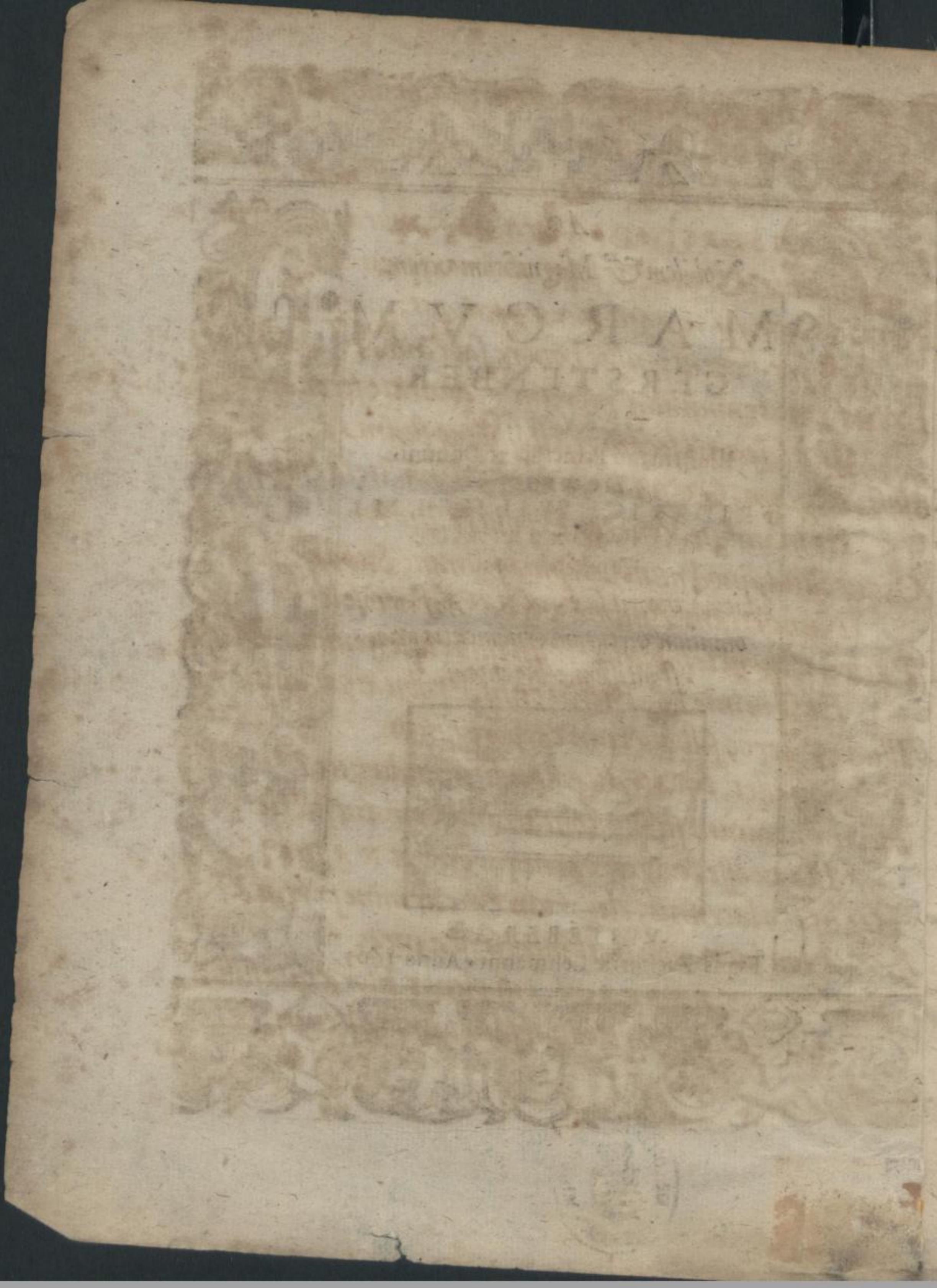
Obitum uxoris suæ, ANNÆ, fæminæ
omnium virtutum ornamentis præ-
stantissimæ lugentem.

VVITEBERGÆ
Typis Zachariæ Lehmanni, Anno 1601.

Hist. Saxon. D.
475,48

Regocomam & frontem atq; oculos, atq; oris,
& istam
Pectoris, atq; omnem corporis effigiem
GERSTENBERGIADES feralis obumbrat amictu
Sindonis, & mestas format in exsequias?
Nempe COMAM, quam Laurus amat, quam Phæbus
Semper-florenti jussit honore sacram? (haberi
FRONTEM, tranquillà morum gravitate serenam,
Quà Genius sedem gestit habere suam?
Illos, inquam, O C U L O S, quos & Chariteia triga
Et manibus Veneres expoliere suis?
Osque illud, quod nunc Arpina fulmine Suadet
Nunc etiam Andina verba vibrare solet?
PECTUS, quod templum est, in quo cata nomina Musæ,
Et Themis & Pietas cum Probitate colunt?
Illud & heroo subductum corpore filum
Squallet, & atratis clauditur induviis?
Hei mihi, quàm subito contaminat omnia luctu
Illa ex osse tuo, ex carne caro A N N A tua!
Hæc ut ego lacrimis, elegorum & carmine flerem?
Non facio. non sunt indolis ista meæ;
Non GERSTENBERG I, cui plenos Flora quas illos
Aggerat, & roseo perpluat imbre Venus.

Vospartes implete meas, quâ parte potestis,
Tu RHODOMANE elego, tu GODOFRIDE ly,

Frid. Taubmanus Fr.
Poëta & Professor.

Ste Deimos est; citius quos diligit aufert,
Huc, ubi non ullomixta labore quies.
Hic ANNÆ quoq; fatatua properavit: ut ej
In calo fidei pignora, MARCE, tua. (sen
Redde Deo, quodcunq; Dei est. Bonacui tua debes
Omnia, cur non hac cedere parte velis?
Adversis virtus, aurum velut igne, probatur;
Qui quamvis sortem fert benè, victor abit.
Ista tamen sint firma tibi solatia, junget
Complexus iterum fida marita tibi.
Annis cum fatum, meritisq; expleveris orbem,
Quis tibi directam sternis ad astraviam.
Interea Christus viduum sic temperet evum,
In patriæ ut vigeas commoda lata diu.

Laurentius Rhodomanus,
Prof. publicus.

Sic

*Sic in humanis pia fata rebus
Pro suâ ludunt sapientiâ, ne
Quid stet (ut nobis lubitum est) ab omni
Parte beatum.*

*Illa qua causa, aut ea qua libido,
Inquit vera pietatis expers;
Hie quod angamur diuturniori
Mole laborum?*

*Num malis gaudent hominum beata
Incolæ sedis, quòd ubiqꝫ sortem,
Pridiè concessam inimiciori
Fronte remiscent?*

*Absit, ut nostropia fata luctu
Gaudeant, aut in videant secunda
Dona fortuna: Cupiunt mederi,
Visa nocere.*

*Quos enim plecit Deus, et dolore
Mulctat insontes; animi paterni
Evidens præbet specimen, suiqꝫ^z
Symbolum amoris.*

*Diligit quos, verbere duriori
Corrigit, natosqꝫ probat ferendo;*

A 3

Per

*Per vias artesq; malas eundi
Et secat ansam.*

*Deniq; è vivis penitus remotos
Inserit cœlestibus, ac beatis
Civibus, vitaq; serenioris*

Munere donat.

*O beatos munere perfruentes
Illi vita: furiosa quam non
Ira, non vesana libido, non in-*

festat egestas.

*Non dolor, non corporis agritudo
Inter hanc turbare beatitatem,
Quit: sed eternos eapax quiesq;*

Durat in annos.

*ANNA quô, GERSTBERGIADE, DECORA
Suaviter migravit, ab his caducis
Se abdicans nuper, Lachesi movente*

Stamina, rebus.

*Haud quidem fas est animum dolore
Affici nullo pietate motum:
Sed tamen solamine temperandus
Est Tibi luctus.*

ILLA

*ILLA vitam finiit. At reliquit
Fine vita tristia, consequendo
Lata, quæ cunctis memini repostæ
Limine cœli.*

*Ergo concedas meliore vita
Perfrui, nullosq; pati dolores
Amplius, discrimina nec subire,
Multæ per horam.*

*Té quod IPSA orat, lacrymis deinceps
Pluribus parcas, animum tuendæ
Et recollectum dare non graveris
Palladis arcis.*

*Atq; sic gaudens superis in oris
Nos secuturos aliquando eodem
Opperitur. Tu Bone CHRISTE, euntes
Subvehe tandem.*

*Animo condolente
M. Godfridus Martini,
LL. Stud. F.*

M. Cognitus / Anima
T. II. 2. 11.

H. Sax. D. 475; 48.